

Republika Hrvatska
Županijski sud u Zagrebu
Trg Nikole Šubića Zrinskog 5

Poslovni broj 64 Gž Ovr-569/2021-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Županijski sud u Zagrebu, kao sud drugog stupnja, po sutkinji toga suda Vesni Žulj, sucu pojedincu, u pravnoj stvari ovrhovoditelja Borza Terjatev, Trg poslovnih terjatev d.o.o., Republika Slovenija, 1000 Ljubljana, Likozarjeva ulica 3, OIB 91319298619, kojeg zastupa direktor Janez Klobčar, Štembalova ulica 36, 1000 Ljubljana, koje zastupa punomoćnica Martina Klanac, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Župić i partneri d.o.o., Zagreb, Radnička cesta 37/B, protiv ovršenika KAMEX TRADE d.o.o., Zagreb, Ljudevita Posavskog 36, OIB 75958547912, kojeg zastupa direktor Karlo Kamenski, Zagreb, Srebrnjak 73/B, OIB 39741005578, kojeg zastupa punomoćnica Zrinka Golubić, odvjetnica u Zagrebu, Ilica 29, radi ovrhe odlučujući o žalbi ovršenika protiv rješenja o ovrsi Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovi broj Ovr-eu-1/2021 od 22. siječnja 2021., dana 24. svibnja 2021.

r i j e š i o j e

I. Uvažava se kao osnovana žalba ovršenika, ukida rješenje o ovrsi Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovi broj Ovr-eu-1/2021 od 22. siječnja 2021., i predmet vraća istom sudu prvog stupnja na ponovan postupak.

II. O troškovima postupka nastalima u povodu pravnog lijeka odlučit će se konačnom odlukom.

Obrazloženje

1. Rješenjem o ovrsi sud prvog stupnja odredio je predloženu ovrhu na novčanoj tražbini po računu ovršenika radi ostvarenja novčane tražbine ovrhovoditelja u iznosu od 430.357,10 EUR sa zateznim kamatama tekućim od 10. ožujka 2020. do isplate, sudskih troškova u iznosu od 44,00 EUR sa zateznim kamatama tekućim od 8. rujna 2020. do isplate, kao i radi naplate troškova ovog ovršnog postupka u iznosu od 40.375,00 kn sa zateznim kamatama tekućim od dana donošenja rješenja o ovrsi do isplate, na temelju Sklepa o izvršbi Okrajnoga sodišča v Ljubljani broj VL

22057/2020 od 18. svibnja 2020. u ovjerenom prijevodu po sudskom tumaču Mariji Jelaski broj OV-454-2/20 od 22. rujna 2020., potrdila o pravomoćnosti in izvršljivosti VL 22057/2020 od 10. rujna 2020. u ovjerenom prijevodu po sudskom tumaču Mariji Jelaski broj OV-454-1/20 od 22. rujna 2020., i potvrde o sudskoj odluci u građanskim i trgovačkim stvarima Okrajnoga sudišča v Celju od 21. rujna 2020. s ovjerenim prijevodom po sudskom tumaču Mariji Jelaski broj OV-474-1/20 od 2. listopada 2020.

2. Rješenje o ovrsi suda prvog stupnja pobija žalbom ovršenik zbog žalbenih razloga iz čl. 50. st. 1. toč. 1., 2., 6., 7. - 11. Ovršnog zakona (Narodne novine, broj: 112/12, 25/13, 93/14, 73/17 - dalje: OZ), bitnih povreda odredaba ovršnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Pored navedenih žalbenih razloga, ovršenik u žalbi podnosi i zahtjev za odbijanje priznanja i zahtjev za odbijanje izvršenja sudske odluke u smislu odredaba čl. 45. i čl. 46. Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o sudskoj nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim trgovačkim stvarima (SL 2012., L 351, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 11., str. 289., dalje: Uredba br. 1215/2012), te u tom smislu, a s obzirom na podneseni zahtjev za odbijanje izvršenja sudske odluke, ovršenik predlaže prvostupanjskom sudu na temelju odredbe čl. 44. st.1. toč. c Uredbe 1215/2012, (prekinuti) obustaviti postupak ovrhe. Ovršenik slijedom svih iznesenih žalbenih razloga predlaže da prvostupanjski sud na temelju odredbe čl. 51. st. 2. OZ, uvaži žalbu i preinači pobijano rješenje te odbije prijedlog za ovrhu, podredno da spis predmeta, na temelju odredbe čl. 51. st. 4. OZ, uputi drugostupanjskom sudu kojem predlaže usvojiti žalbu te preinačiti prvostupanjsko rješenje, i odbiti prijedlog za ovrhu. Zahtijeva troškove žalbe u iznosu od 55.468,75 kn.

3. U odgovoru na žalbu ovrhovoditelj u cijelosti osporava žalbene navode ovršenika te predlaže drugostupanjskom sudu odbiti žalbu ovršenika u cijelosti i potvrditi pobijano rješenje o ovrsi, uz nadoknadu troškova odgovora na žalbu.

4. Žalba je osnovana.

5. Sud prvog stupnja odredio je ovrhu na novčanoj tražbini po računu ovršenika na temelju pravomoćnog i ovršnog rješenja o ovrsi Općinskog suda u Ljubljani, VL 22057/2020 od 18. svibnja 2020. (Sklep) o izvršbi Okrajnoga sudišča v Ljubljani broj VL 22057/2020 od 18. svibnja 2020.), potvrde o pravomoćnosti i izvršnosti Općinskog suda u Ljubljani VL 22057/2020 od 10. rujna 2020. (potrdilo o pravomoćnosti in izvršljivosti VL 22057/2020 od 10. rujna 2020.), i potvrde o sudskoj odluci u građanskim i trgovačkim stvarima izdane na temelju čl. 53. Uredbe br. 1215/2012, izdane na obrascu iz Priloga I. te Uredbe.

6. Slijedom navedenog, u konkretnom slučaju valja primijeniti odredbe Uredbe br. 1215/2012 kojima je uređen postupak priznanja i izvršenja (poglavlje III).

6. Prema odredbi čl. 36. st. 1. Uredbe br. 1215/2012, sudska odluka donesena u državi članici priznaje se u drugim državama članicama bez zahtijevanja posebnog postupka u tu svrhu. U tom smislu iz točke 26. Preambule Uredbe br. 1215/2012

proizlazi: "Uzajamno povjerenje u sudovanje u Uniji opravdava načelo da bi se sudske odluke donesene u državi članici trebale priznati u svim državama članicama bez potrebe provođenja posebnog postupka. Nadalje, cilj skraćivanja trajanja prekograničnih sporova te smanjenje troškova njihova vođenja, opravdavaju ukidanje potvrde o izvršnosti prije izvršenja u zamoljenoj državi članici. Slijedom toga, potrebno je sudsku odluku donesenu pred sudom države članice smatrati kao da je donesena pred sudom zamoljene države članice."

7. Nadalje, prema čl. 42. st. 1. Uredbe br.1215/2012, u svrhu izvršenja u državi članici sudske odluke donesene u drugoj državi članici, podnositelj zahtjeva podnosi nadležnom tijelu izvršenja:

(a) primjerak sudske odluke koja ispunjava uvjete potrebne za utvrđivanje njezine vjerodostojnosti; i

(b) potvrdu izdanu sukladno članku 53., kojom se potvrđuje da je sudska odluka izvršna i koja sadrži sažetak sudske odluke kao i, prema potrebi, bitne informacije o troškovima postupka koji se naknađuju i izračunu kamata.

8. U postupku pokrenutom na temelju čl. 267. UFEU (zahtjev za prethodnu odluku) u predmetu Salvoni, C-347/18, EU:C:2019:370, nezavisni odvjetnik Suda Europske unije Michal Bobek (dalje: Sud), dao je mišljenje (7. svibnja 2019.), u kojem je, između ostalog, analizirao svrhu i funkciju potvrde iz čl. 53. Uredbe 1215/2012, a iz kojeg (toč. 51. – 52. mišljenja), proizlazi:

"Svrha potvrde iz članka 53. jest autoritativno izreći da je presuda izvršna. Ona sadržava sažetak presude kao i, po potrebi, bitne informacije o troškovima postupka koji se naknađuju i izračunu kamata. Ona je stoga dokument koji ima važnu informativnu vrijednost. Izlaganjem ključnih informacija iz presude čije se izvršenje zahtijeva, i to na način koji je tijelima i svim zainteresiranim stranama lako razumljiv – zahvaljujući standardnom obrascu koji se mora upotrijebiti, a koji se nalazi u Prilogu I. Uredbi br. 1215/2012 – potvrda iz članka 53. doprinosi brzom i djelotvornom izvršenju presude donesene u inozemstvu.

Dok prema sustavu uspostavljenom Uredbom Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima predočenje potvrde u pitanju nije bilo potrebno, **ono je postalo obvezno stupanjem na snagu Uredbe br. 1215/2012.** To je zato što nova uredba, uklanjajući potrebu za egzekvaturom, predviđa pojednostavljeni postupak koji se temelji na načelu da za odluku donesenu u državi članici treba smatrati kao da je donesena u zamoljenoj državi članici. Cilj te inovacije jest smanjenje trajanja i troškova prekograničnih sporova.

Prema novom sustavu, tijela zamoljene države članice moraju presudu izvršiti isključivo na temelju informacija sadržanih u presudi i potvrdi iz članka 53. Potvrda zato – kako je Sud naveo – čini osnovu za provođenje načela izravnog izvršenja presuda donesenih u inozemstvu. Jednostavno rečeno, presuda se bez te potvrde ne može slobodno kretati u europskom pravosudnom prostoru."

U smislu navedenog Sud se izjasnio i u presudama od 6. rujna 2012., Trade Agency, (C-619/10, EU:C:2012:531, t. 36. i 41), i 28. veljače 2019., Gradbeništvo Korana, (C-579/17, EU:C:2019:162, t. 37).

9. Nadalje, prema odredbi čl. 43. st. 1. Uredbe br. 1215/2012, ako se zahtijeva izvršenje sudske odluke donesene u drugoj državi članici, potvrda izdana u skladu s člankom 53. dostavlja se osobi protiv koje se zahtijeva izvršenje prije prve mjere izvršenja. Potvrdi se prilaže presuda, ako već nije dostavljena toj osobi. Iz točke 32 preambule Uredbe br. 1215/2012 u tom se smislu pojašnjava:

"Kako bi se obavijestilo osobu protiv koje se traži izvršenje sudske odluke donesene u drugoj državi članici, potvrda utvrđena ovom Uredbom, kojoj je, prema potrebi, priložena sudska odluka, dostavlja se toj osobi u razumnom roku prije prve mjere izvršenja. U tom kontekstu, prva mjera izvršenja bi trebala značiti prva mjera izvršenja nakon takve dostave."

10. Dostavljanje potvrde iz čl. 53. Uredbe br. 1215/2012 propisano citiranom odredbom čl. 43. st.1. Uredbe, predviđeno je zbog mogućnosti podnošenja zahtjeva za odbijanje priznanja i izvršenja, u smislu odredba čl. 45. i čl. 46. Uredbe, a u granicama razloga propisanih odredbom čl. 45. te Uredbe (u tom smislu mišljenje nezavisnog odvjetnika Suda Europske unije, od 25. listopada 2018. Yvesa Bota u predmetu Gradbeništvo Korana d.o.o., C-579/17, EU:C:2018:863, t. 46. i 54.).

11. U konkretnom slučaju, sud prvog stupnja prihvatio je prijedlog za ovrhu određivši ovrhu na novčanoj tražbini po računu ovršenika (čl. 204. – 206. OZ), no propustio je, prije prve ovršne radnje (u ovom slučaju pljenidbe novčanih sredstava), potvrdu iz čl. 53. Uredbe br. 1215/2012, dostaviti ovršeniku, a što je bio dužan učiniti na temelju citirane odredbe čl. 43. st. 1. navedene Uredbe i u skladu s toč. 32. njezine Preambule, a s obzirom na to da je Uredbom 1215/2012, kroz mogućnost korištenja pravnih sredstava - zahtjeva za odbijanje priznanja i/ili izvršenja sudske odluke iz čl. 45. i čl. 46. Uredbe, ovršeniku zajamčeno pravo na obranu (točka 29, Preambule Uredbe br. 1215/2012, a u smislu čl. 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima).

12. Međutim, ovršenik je u žalbi, pored žalbenih razloga iz čl. 50. st. 1. OZ, određeno istaknuo, i zahtjev za odbijanje priznanja i zahtjev za odbijanje izvršenja predmetne sudske odluke, koje zahtjeve temelji na razlozima predviđenim u čl. 45. Uredbe br. 1215/2012., a o kojim zahtjevima odlučuje sud prvog stupnja, kao nadležan sud u smislu odredbe čl. 75. toč. a. u vezi s čl. 45. st. 4. te Uredbe, dok o pravnom lijeku protiv odluke kojom je odlučeno o zahtjevu za odbijanje priznanja i izvršenja odlučuje drugostupanjski sud (čl. 75. a toč. b. Uredbe br. 1215/2012).

13. Pritom, valja ukazati kako prema sudskoj praksi Suda, u fazi izvršenja sudske odluke ne može doći do "pokretanja novog postupka" (presuda od 13. listopada 2011., Prism Investments, C-139/10, EU:C:2011:653, t. 31.), čime bi se dovela u pitanje svrha Uredbe br. 1215/2012 i ugrozila prava dužnika (pravo obrane, toč. 29. Preambule Uredbe. S obzirom na nekontradiktornu prirodu postupka izdavanja potvrde dužnik kojem je dostavljena potvrda može upotrijebiti pravno sredstvo protiv

učinaka potvrde samo u granicama razloga predviđenih u članku 45. Uredbe br. 1215/2012. Prema ustaljenoj sudskoj praksi Suda, te razloge treba usko tumačiti kako se u toj fazi postupka tuženik koji je redovito obavještavan o postupku ne bi mogao protiviti razlozima, kao što je primjenjivost te Uredbe, koje je mogao istaknuti pred sudom koji odlučuje o meritumu ili prilikom primjene pravnih sredstava (mišljenje nezavisnog odvjetnika Suda Europskog suda, od 25. listopada 2018. Yvesa Bota u predmetu Gradbeništvo Korana d.o.o., C-579/17, EU:C:2018:863, t. 54. i presude od 16. srpnja 2015., Diageo Brands, C-681/13, EU:C:2015:471, i od 25. svibnja 2016., Meroni, C-559/14, EU:C:2016:349).

14. Slijedom navedenog, a zbog izloženog nepravilnog pravnog pristupa suda prvog stupnja u primjeni Uredbe br. 1215/2012, valjalo je na temelju odredbe čl. 380. toč. 3. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19 - dalje: ZPP), u vezi s odredbom čl. 21. st. 1. OZ, ukinuti pobijano rješenje u cijelosti, i predmet vratiti istom sudu prvog stupnja na ponovan postupak.

15. Budući da je rješenje ukinuto u cijelosti, valjalo je ukinuti i odluku o troškovima postupka.

16. U ponovljenom postupku sud prvog stupnja otklonit će nedostatke na koje mu je ukazano u ovom rješenju, tako što će ovršeniku dostaviti potvrdu iz čl. 53. Uredbe br. 1215/2012, odlučiti o zahtjevu ovršenika za odbijanje priznanja i izvršenja u granicama razloga iz čl. 45. navedene Uredbe imajući u vidu i navedeno u ovom rješenju u pogledu ustaljene prakse Suda koja je za sve sudove država članica Europske unije, obvezujuća te će ponovno odlučiti o prijedlogu ovrhovoditelja za ovrhu.

17. U skladu s odredbom čl. 166. st. 3. ZPP, ostavljeno je da se o troškovima postupka, nastalima u povodu pravnog lijeka, odluči u konačnoj odluci.

U Zagrebu 24. svibnja 2021.

Sutkinja
Vesna Žulj

Broj zapisa: eb2fb-e62a3

Kontrolni broj: 0edb3-e9283-f088f

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=VESNA ŽULJ, L=ZAGREB, O=ŽUPANIJSKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.